

DIARI DE SESSIONS DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 771-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2000

Núm. 3

Presidència
del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 13 de setembre del 2000

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- COMPAREIXENCES:

1) De l'Hble. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transport, per tal d'informar sobre les gestions realitzades amb motiu de l'aparició als mitjans de comunicació de denúncies en relació amb l'abast de les moratòries dictades pels consells insulars, expressament autoritzats pel Govern de les Illes Balears.

10

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats membres de la Diputació Permanent.

I.- Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transport, per tal d'informar sobre les gestions realitzades amb motiu de l'aparició als mitjans de comunicació de denúncies en relació amb l'abast de les moratòries dictades pels consells insulars, expressament autoritzats pel Govern de les Illes Balears.

Començam aquesta sessió, que és de compareixença del conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports, per informar de les gestions realitzades amb motiu de l'aparició als mitjans de comunicació de denúncies en relació amb l'abast de les moratòries dictades pels consells insulars, expressament autoritzats pel Govern de les Illes Balears.

Aquesta compareixença va ser acordada en la Mesa de dia 5 de setembre de l'any 2000, conforme al que estableix l'article 175 del Reglament de la cambra, i això indiscutiblement significa que es desenvoluparà tal com preveu el Reglament: hi haurà una intervenció del conseller d'Obres Públiques, sense límit de temps, intervencions dels grups parlamentaris que vulguin intervenir, per deu minuts cadascun, i una intervenció del Govern, del conseller d'Obres Públiques i ordenació de territori en aquest cas, que tancarà la compareixença.

Demana als senyors diputats presents si hi ha substitucions dels membres titulars de la Diputació Permanent, ho comuniquin a l'oficial major.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Salvador Cànoves per Andreu Crespí.

EL SR. PRESIDENT:

Cap altra? Doncs té la paraula el Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, bon dia. Estam aquí a sollicitud de la Mesa del Parlament per informar, a mi se m'ha fet una pregunta sobre temes periodístics, jo la veritat és que no sé molt bé a què es refereix. Perdó, i per tant, jo el que exposaré és la situació actual i les actuacions que s'han fet des de la Conselleria en el tema moratòries.

He de dir que vertaderament la Conselleria d'Obres Públiques està molt satisfeta que per part dels tres consells insulars s'aproveïssin aquestes moratòries. Pensam que hi ha un gran consens en aquest tema. Efectivament probablement fins i tot en el seu moment s'havia plantejat la possibilitat d'una moratòria a nivell general, però es va pensar, i des dels consells crec que era raonable que ho exigissin, que cada moratòria s'havia de fer a cada illa en particular. Motiu? Bé, a les tres illes

sabem que tenim un procés de redacció del Pla Territorial Parcial, però en cap de les tres la contractació s'ha fet al mateix temps, tenim a Menorca i Eivissa ja un estat avançat de prediagnòstic, on els equips ja tenen una informació bastant detallada sobre el territori, cosa que permet fer unes normes més de tipus..., ja amb coneixement del territori; i aquí, a Mallorca, tots sabem que el Pla Territorial Parcial es va aprovar la seva contractació a un equip divendres passat al Consell de Govern. El que passa que sí era important que els tres consells ho fessin a la vegada, perquè el fet que un consell ho hagués aprovat i l'altre hagués trigat un temps, pensam que hauria pogut provocar unes tensions innecessàries, i que sabem que totes aquestes coses sempre al final el perjudicat és el territori.

Davant aquest procés per part de la Conselleria s'ha col·laborat amb els tres consells insulars, quant a aportar personal tècnic amb assessoria, i el que és evident és que en tot procés de confecció d'unes normes sempre hi ha opinions, matisos diferents entre els departaments tècnics, i després el que s'ha fet és que cada consell ha redactat la seva norma, ens ha notificat a la Conselleria l'aprovació de la norma i el seu text, i nosaltres efectivament abans havíem fet l'autorització, i el que hem fet és un informe jurídic d'aquestes, i com que estam a un procés encara d'estudi d'al·legacions per part dels tres consells, entenem que quan es faci l'aprovació definitiva, serà el moment probablement de debatre més el tema. Ara és un tema que hi ha hagut una exposició pública, tothom ha pogut al·legar, i el propi Govern ha fet la seva al·legació, i ara, quan arribi l'aprovació definitiva, podem continuar parlant del tema.

Entenem que els consells són sobirans, a més estam a un procés de transferències de les competències d'ordenació del territori, és una llei que ja està aprovada pel Govern, i que pròximament esper que el Parlament la consideri correcta i també l'aprovi. Per tant, entenc que els consells són on s'ha de debatre en concret cada norma cautelar, els consells insulars tenen la coincidència que els propis representants dels consells també estan aquí; crec que tenen un lloc que és ideal per debatre el tema de les moratòries, que són els propis plenaris dels consells insulars. Crec que és un tema important, crec que s'ha d'entrar al fons de la qüestió, jo crec que en aquests plenaris hi ha d'haver un vertader posicionament, quant si hem de protegir el territori, o si hi ha un partit que vol incrementar la protecció, doncs s'ha d'incrementar, però vull dir que és una decisió sobirana dels consells insulars, entenem que nosaltres no tenim per què tutelar els consells, sí assessorar i sí donar tota l'ajuda possible.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Grups que vulguin intervenir?

Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, Sr. Ramon, té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. La veritat és que causa una certa sorpresa aquesta reunió de la Diputació Permanent quan falten únicament dos dies per l'obertura del període ordinari de sessions, i semblen una mica sorprenent aquestes ganes que es produeixi, fins i tot fora del període sessions, aquesta compareixença per explicar unes qüestions que no depenen del Govern balear, sinó que depenen de cadascun dels consells insulars, que són els que han aprovat les mesures cautelars en funció de l'elaboració dels plans territorials de cadascuna de les illes. Realment estam absolutament d'acord amb les paraules que ha dit el conseller, creim que el debat específic sobre els límits, l'abast d'aquestes anomenades moratòries, d'aquestes mesures cautelars s'ha de fer al ple dels consells insulars, i possiblement amb un debat més ampli amb la societat de cadascuna de les illes, i realment nosaltres veim amb poc sentit, esperam que en la intervenció que facin els representants del Grup Popular que han sol·licitat això, es doni una major argumentació, però per respecte a les competències de cadascun dels consells, pensam que el debat s'ha de fer allí.

De totes maneres, sí que voldria dir, ja que es deixen caure insinuacions de favoritismes a determinades persones, que les normes que s'han aprovat seran tan discutibles com siguin, però pel coneixement que en tenim, i personalment jo vull citar el coneixement específic que tenc de la moratòria que s'ha aprovat pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, que també s'han fet insinuacions d'afavorir determinades persones per part del grup que avui ha sol·licitat aquesta reunió de la Diputació Permanent i aquesta compareixença, s'han fet insinuacions en col·laboració amb determinats mitjans que han fet la feina bruta per tractar de donar la idea que determinades persones en sortien afavorides, que clar, és molt fàcil semblar dubtes, però quan es fa una norma que no traça ni una sola línia que no estigues traçada per normes fetes pels governs del Partit Popular, o pels ajuntaments del Partit Popular, i que s'agafa amb criteris, ja dic, que poden ser discutibles, però amb criteris absolutament objectivables en relació a determinacions que venien donades, i es diu qui estigui afectat per aquestes condicions, que no s'han fet des dels governs progressistes, sinó que eren anteriors, doncs estarà afectat, i qui no estigui dins aquesta zona, doncs no estarà afectat, és realment una tàctica que tal vegada pugui donar algun rendiment, de semblar dubtes, de semblar confusió, però que no té la mínima justificació.

I en qualsevol cas, per acabar, repetir: la competència, i això en base a una llei que es va aprovar quan hi havia majoria absoluta del Partit Popular, i en base a una autorització que venia prevista en aquesta llei, que ha donat el Govern balear, la competència és dels consells insulars, i allà on correspon que es faci el debat és a cadascun dels consells insulars. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Ramon, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc agrair la presència avui en aquesta Diputació Permanent del conseller d'Obres Públiques per tal d'informar de les gestions sobre l'abast de les moratòries dictades pels consells insulars, que expressament va autoritzar el Govern de les Illes Balears.

La Llei 6/1999, de les Directrius d'Ordenació Territorial, d'acord amb les determinacions de la Llei d'ordenació territorial del 87, imposen els plans territorials parcials, la preservació de recursos, espècies i sistemes naturals, de la mateixa manera que la integració paisatgística i ambiental pel que fa a l'àmbit urbà com al sòl rústic, i es reconeix els plans territorials parcials com l'instrument principal al servei de la noció essencial del que ha de ser el desenvolupament sostenible.

Per tant, a l'hora de desenvolupar, d'aprovar o d'elaborar aquests plans territorials, exactament igual que quan s'elabora o quan s'ha d'aprovar o modificar alguna norma o instrument de planejament important, s'ha de fer una suspensió en alguns casos de llicències, en aquest cas de determinats urbanitzables, per poder redactar amb tranquil·litat i sense més pressions, que així i tot ja n'hi sol haver, el que han de ser els plans territorials parcials a cadascuna de les illes.

Per tant, per a nosaltres es fa imprescindible prendre aquesta mesura cautelar que han pres els consells insulars, igual que es fa imprescindible a davant qualsevol canvi important del planejament, ja sigui general, d'un municipi, o ja sigui de manera insular. I és evident també per part del PSM que una mesura d'aquestes característiques no es pot publicitar durant mesos, sinó que ha de ser una mesura urgent, i que l'audiència, tant als afectats com a tots els ciutadans, s'ha de donar després, entre l'aprovació inicial i l'aprovació definitiva, perquè la publicitat d'una norma d'aquestes característiques amb massa antelació, pot dur un efecte contrari al que vol perseguir, és a dir, trobar-nos amb les zones que vols tenir protegides, o de manera cautelar suspeses, doncs amb plans parcials ja presentats o amb obres ja iniciades.

Per tant, tots els que saben un poc d'urbanisme, i en açò inclouria fins i tot els promotors, saben que una mesura d'aquestes característiques s'ha de prendre d'una manera urgent, i la participació ciutadana ha de ser entre l'aprovació inicial i l'aprovació definitiva. Per tant, la justificació d'aquesta norma jo pens que està més que demostrada, ja que és impensable tramitar els plans parcials sense la suspensió que s'ha fet, malgrat sigui parcial, dels planejaments. No podem arriscar el canvi territorial que han d'impulsar els plans territorials parcials, que es vegin truncades per noves urbanitzacions, per noves obres, plans parcials ja aprovats, i per açò s'havia de decretar aquesta norma cautelar.

Des del PSM pensam que era una mesura que feia temps que s'havia de prendre, que per altra part estava contemplada i figurava als compromisos d'aquest govern de progrés, i creim que el camí que ha elegit el Govern de les Illes ha estat l'encertat. És a dir, que siguin els consells insulars que tramitin aquesta norma, per part nostra creim que ha estat un encert, malgrat açò pugui suposar que a cadascuna de les illes hi hagi

una norma diferent, igual que diferents són les sensibilitats i diferents són les situacions urbanístiques de cada territori. Però açò demostra la sensibilitat que té cap als consells insulars el Govern de les Illes Balears, cosa que fins ara no teníem, perquè jo vull recordar que la darrera mesura transitòria que va prendre en aquest cas l'anterior Govern del Partit Popular, es va aprovar per prohibir desclassificacions d'un consell insular, i per tant el tarannà, la voluntat del Govern de progrés és ben bé el contrari: es fa una norma cautelar d'acord amb els consells insulars. Jo vull recordar que la norma anterior, les mesures que es varen aprovar per l'anterior Govern es varen produir més o menys al mateix temps que es produïa el redireccionament del correu electrònic del president de la Comissió Insular d'Urbanisme de Mallorca per part de Bitel.

Per tant, hi ha hagut dues mesures cautelars propiciades pel Govern de la comunitat autònoma, una dictada per la majoria conservadora en contra d'actuacions urbanístiques proteccionistes dels consells insulars, i una altra, la del pacte de progrés, que no només no es fa d'acord amb els consells insulars, sinó que s'autoritza a aquests perquè siguin els que dictin la norma que ha d'afectar els territoris on ells governen. Només aquest fet posa de manifest la voluntat descentralitzadora en la presa de decisions que vol aplicar el Govern de la nostra comunitat autònoma.

Per altra part, estam segurs que qüestions que avui planegen damunt aquesta Diputació Permanent, i que han estat dites ja pels mitjans de comunicació, ben segur que trobaran ressò a les aprovacions definitives que cada consell insular faci. Així mateix ja ho ha avançat el propi conseller als mitjans de comunicació, mitjançant aquest informe que ha redactat de cadascuna de les moratòries, que hi ha algunes qüestions que s'han de modificar. Fins i tot algunes presidentes dels consells insulars ja han avançat també que estaven oberts a la recepció de les al·legacions, i fins i tot a l'aprovació d'algunes d'elles, ja sigui canviant alguna part de la normativa, o ja sigui ampliant l'abast en territoris que no havien estat afectats, i per altra banda esperam que totes les crítiques que han sorgit als mitjans de comunicació s'hagin traduït en al·legacions o esmenes a les propostes de norma cautelar que es duguin als plenaries dels respectius consells insulars perquè es puguin esmenar aquestes qüestions que s'han dit que no havien quedat incloses, o que els terrenys que no havien quedat inclosos per la norma cautelar amb l'aprovació inicial hi puguin estar amb l'aprovació definitiva, però és evident que açò no és possible sense una al·legació, sense una esmena a l'acord de plenari, no al Parlament sinó a cadascun dels consells insulars.

Per tant, nosaltres pensam que el Govern ha fet el que havia de fer, dur una feina sincronitzada amb els consells insulars perquè a la vegada que s'aprovava la delegació perquè els consells poguessin fer la norma gairebé al mateix temps ja es dictava la norma, i per tant no hi havia temps perquè es poguessin produir efectes contraproductius a la norma que es volia aplicar, i per açò estam totalment d'acord amb el que ha expressat el conseller en aquesta Diputació Parlament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. En nom del Grup Socialista té la paraula el Sr. Salvador Cànoves.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc també agrair-li, Sr. Conseller, la seva presència davant aquesta Diputació Permanent. La veritat, Sr. Conseller, és que el nostre grup, el Grup Parlamentari Socialista, no comparteix, no pot compartir mai, la forma ni el fons de la qüestió plantejada pel Grup Popular. La mateixa pregunta de si s'han realitzat gestions amb motiu de denúncies sobre l'abast de les moratòries dictades pels consells insulars, en funció que han estat expressament autoritzats pel Govern de les Illes, deixa clara la postura política del propi Grup Popular en torn a la consideració si els consells han de ser institucions degudament tutelades i controlades, o per contra autònomes. No oblidem que l'autorització té cobertura legal, a la disposició addicional tercera de les Directrius d'ordenació del territori, la Llei 6/99. Consideram el nostre grup que la interpretació d'aquesta disposició pot plantejar-se o bé des d'una concepció centrípeta, coherent amb la llei que aprovà les Directrius d'ordenació del territori, o bé des d'una posició més favorable a l'autonomia de cadascuna de les Illes per a la gestió dels interessos que els són propis.

Si acolim la primera de les postures, és obvi que hem d'atribuir al Govern de les Illes Balears un paper que vagi més enllà de simple garant de la legalitat, i que per tant li permeti exercir fórmules de tutela, de control, sobre els consells insulars, sobre els objectius i els resultats de les seves propostes de normes cautelars. En aquest cas, segons aquesta primera interpretació, el terme legal "facultar", de la disposició addicional tercera, ha de significar per força permetre sota vigilància. És així com ho interpreta el Grup Popular, Sr. Conseller? Indubtablement que sí. És obvi que per als populars els consells insulars són entitats menors d'edat, que han de ser objecte de tutela. Així els han tractat durant 16 anys, i així continuen veient-los. Podem dir amb això que el Grup Popular és conseqüent.

Sembla, però, que aquesta no és la trajectòria de qui ja han plantejat l'organització territorial de les Illes Balears amb una altra clau: la clau de l'enfortiment de la diversitat i de l'autonomia dels ens territorials, que la tenen atribuïda justament per la Constitució i per l'Estatut. Està clar que si el Govern ha impulsat ja mesures legislatives de rectificació de la Llei 6/99, és lògic que, sense contradir l'ordenament jurídic, ara faci una lectura més oberta de les DOT i en conseqüència doni al terme "facultar" el sentit d'obrir un espai d'intervenció autònom a les institucions insulars.

Per tant, Sr. Conseller, res d'objectable hi ha en la seva actitud prudent i respectuosa de no fer gestions i simplement fer un control de legalitat, informar jurídicament, emetre els informes jurídics i, en el seu cas, presentar al·legacions, sense renunciar, això és ben ver, a col·laborar en l'elaboració de les normes cautelars per tal que responguin adequadament a les exigències físiques, jurídiques i tècniques que les justifiquen.

El control de legalitat s'ha complert, s'han emès els informes jurídics. Per tant, què pretén el Partit Popular? Entrar en els criteris d'oportunitat política quant a l'abast de les moratòries? Que el conseller entri en criteris que són responsabilitat estricta del govern de cadascun dels consells insulars, que per primera vegada se'ls faculti? Què volen, que el conseller controli, vigili, tuteli els consells insulars? És això el que volen?, que ho diguin clarament, i que a més ho diguin a cada illa. És força estrany que a hores d'ara encara no hagin promogut cap iniciativa per debatre els criteris d'oportunitat política al Consell de Menorca i al d'Eivissa i Formentera. És que tenen por a debatre aquests criteris d'oportunitat política? És que tenen alternativa? El que tenen ara com ara són excuses jurídiques, són les úniques excuses que han plantejat, no hi ha debat polític.

Un articulista molt incisiu de la nostra comunitat autònoma escrivia l'altre dia que tota moratòria és imperfecta, la qual cosa no serveix d'excusa per deixar-la d'aprovar i d'aplicar, en no ser que els que s'aferrin a aquest clau sigui anarquistes de dretes, que no acceptaran cap llei fins que no en trobin una de perfecta. Què volen, que es protegeixi tot? Que plantegin propostes concretes. Que els criteris siguin uns altres? Que plantegin propostes concretes; perquè -i és bo que ho recordem de tant en tant- què és el que ens ha duit a actuar? Què és el que ha duit a actuar al Govern i als consells insulars?

Cal recordar que en els estudis previs de les Directrius d'ordenació del territori, el mateix Govern del Partit Popular reconeixia amb claredat que s'havia de rebaixar substancialment els sostres de població de cada illa. Així mateix, a la Llei general turística es limitava el nombre de places reglat. Per contra, i aquesta ha estat la gran contradicció del Partit Popular, la pressió urbanística anava en increment sense que els conservadors afrontassin aquest problema. Varen ser incapaços de resoldre aquesta greu contradicció, i ara, ara en lloc de propostes concretes, d'alternatives, ens vénen amb debats jurídics. No és cercar una llei perfecta el que necessitam en aquests moments, és limitar el creixement, reduir els sostres de població, actuar urbanísticament en conseqüència i obrir debats polítics de criteris i alternatives concretes a on correspon, a on s'han acordat els criteris d'oportunitat política, als consells insulars, propostes concretes que donin resposta als problemes que ens ha deixat el Partit Popular.

Per altra banda, i ja referint-me concretament a aquestes notícies aparegudes als mitjans de comunicació, s'ha de reconèixer, com ja ha reconegut el portaveu que m'ha precedit, que hi ha tres realitats de partida ben diferents. Cada illa té una realitat diferent perquè ha tengut actuacions urbanístiques diferents, i per tant els criteris han de ser distints. A Menorca el criteri és un criteri selectiu: l'impacte ambiental, i a més el Consell de Menorca ha volgut, ha tengut voluntat política de consensuar el tema amb tots els ajuntaments. A Eivissa el tema és diferent, les unitats d'actuació, que és el cas que ha sortit als mitjans de comunicació, han quedat excloses per la norma, un dels criteris és que les unitats d'actuació han quedat excloses, i per tant simplement, previ atorgament de llicència, se'ls requereix que compleixin els requisits de la Llei del sòl a tota l'illa d'Eivissa, no hi ha excepcions. A Vila concretament, el Pla General de l'any 1987 deixa, hi ha tres unitats d'actuació sense

executar, la Unitat d'Actuació 8, la 12 i la 13. Treure conclusions més enllà del que es poden treure, realment simplement, Sr. Conseller, és difamar. I jo demanaria que es deixàs de difamar, que es deixàs de dir mentides, i que si realment es tenen elements per poder acusar, que es vagi allà on s'ha d'anar: als tribunals.

Facin més cas els senyors del Partit Popular del que anunciava el Sr. Flaquer aquest estiu: que el PP canviaria d'estratègia, que rebaixaria el seu to agressiu. Però mentre el Sr. Flaquer deia això a Mallorca, el Sr. Cardona a Eivissa tirava la pedra i amagava la mà, i la Sra. Sugrañes a Menorca feia el mateix. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cànoves, en nom del Grup Socialista. En nom del Grup Popular el Sr. González Ortea té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias Sr. Presidente, doblemente, uno por darme la palabra, y otro porque le felicito a usted y a toda la Mesa, que han entendido perfectamente la convocatoria que el Grupo Parlamentario Popular hacía hoy de la Diputación Permanente, reclamando la presencia del conseller de Obras Públicas en función de un tema que efectivamente por su alcance merece ser tratado en esta cámara, órgano superior de soberanía de esta comunidad autónoma. Resulta sorprendente que esto ni siquiera lo hayan entendido otros portavoces, pero, ¿qué le vamos a hacer?

Dar las gracias también al conseller, que lo ha entendido igualmente perfectamente, ha comparecido hoy, y no ha planteado en ningún momento en su comparecencia ningún problema en este sentido. También siente que es responsable, como miembro del Gobierno, como no podía ser menos, de un tema de este alcance como es la autorización a los tres consejos insulares para proceder a la moratoria que suspendía hasta la realización del PTP una serie de posibilidades o de oportunidades urbanísticas.

Efectivamente hoy le convocamos aquí, y esperábamos que por la redacción del punto usted igualmente entendiera qué era lo que más nos preocupaba, pero yo me temo que no ha sido así. De sus palabras usted nos ha explicado la razón de las moratorias, la razón y la situación procedimental de las mismas y de los planes territoriales parciales que en su caso están en marcha, pero no ha entrado en el fondo del asunto, que yo creo que usted conoce perfectamente. El fondo del asunto es un déficit democrático importantísimo en estas moratorias, a las cuales no puede ser lógicamente ajeno el Gobierno, un déficit democrático que yo centraría en tres puntos fundamentales:

Primero, unas informaciones públicas extemporáneas, es decir, fuera de lugar, para unos temas de esta importancia se hacen unas informaciones públicas en pleno mes de agosto y apenas unos días. Bien es verdad que eso, entre otras cosas y porque lo puso de manifiesto el Partido Popular, después esas informaciones públicas se prolongaron, yo creo que

insuficientemente, y sigo insistiendo, en muy mal momento, en el mes de agosto.

La segunda cuestión es que esas informaciones públicas se hicieron en algunos casos con una ausencia de documentación clamorosa. También salió en los medios de comunicación y se conoce, el Partido Popular incluso levantó un acta notarial de la situación en el Consell Insular de Mallorca, donde la documentación brillaba prácticamente por su ausencia. Parece muy grave, insisto, en un tema de esta naturaleza, de esta trascendencia para todos los ciudadanos.

Y la tercera cuestión es la falta de claridad en las moratorias y la falta de claridad en sus determinaciones, tema también de enorme importancia. Tengo que decir respecto a este último apartado, y que conecta de alguna manera con el tema del déficit democrático que también se produce por la falta de tiempo y por la extemporaneidad en que se producen las informaciones públicas, tengo que insistir en esto, en los propios informes que ayer el Gobierno puso a disposición de todo el mundo en Internet y que hemos podido, efectivamente, obtener. Hoy lo recogen también los medios de comunicación. Son unos larguísimos informes, larguísimos, -en total y de todas la moratorias creo que hay 17 o 18 páginas de este tenor, es decir, enormemente densas sobre temas enormemente densos, también- y en los que yo creo que se pone de manifiesto y de relieve que difícilmente un ciudadano común y corriente puede hacer frente, insisto, durante el mes de agosto y durante unos pocos días, a la inmensa cantidad de problemas y de falta de claridad que tienen las moratorias.

Así, en el análisis de las normas cautelares, por ejemplo, de Mallorca, prácticamente cada dos párrafos hay frases de este tenor, en el informe que hace el Gobierno, el informe que han hecho los técnicos de su conselleria y que usted subscribe.

En este ámbito se añaden determinadas áreas fuera del POOT por razones que no quedan demasiado claras, algunas de ellas son claros errores. Más adelante dice: "En otros casos su inclusión puede ser discutible", y falta una justificación específica de su inclusión. Más adelante, en otro párrafo y hablando de otra cosa, dice: "La mención a la previa obtención de licencia del artículo 2.1 parece que excluye también de la aplicación de la norma -parece- los edificios todavía no existentes", y más adelante añade: "De todas formas y para evitar interpretaciones no deseadas sería conveniente dejar este extremo mucho más claro en la aprobación definitiva y referirse a las licencias ya otorgadas...", etc. Un poco más adelante dice: "Lo primero que cabe decir del artículo 3 es que su título crea una cierta confusión". Un poco más adelante dice: "Este segundo requisito parece bastante confuso y malo de aplicar". Tres párrafos más allá dice: "Es una lástima que no lo haga así -que no se diga expresamente una frase- porque ganaría bastante en claridad". Más adelante añade: "En este caso con una redacción muy mala se exceptúan aquellos terrenos...", etc.

No voy a leerlo todo porque agotaría el tiempo leyendo todo eso; basta un párrafo de las conclusiones, que se repiten tanto en Mallorca como en el caso de Ibiza, que dice: "Así y

todo se han detectado errores en la redacción de la norma, alguno de los cuales con la entidad suficiente como para resultar la inaplicación de la misma en determinados aspectos, o la consecución de efectos contradictorios con la finalidad de la norma". Esto son las normas que se han hecho y, como digo, son faltas de claridad y se han sacado en un momento en que la ciudadanía difícilmente, ante una normas de esta complejidad y de esta falta de claridad, podía hacer frente y defender con alegaciones suficientemente sus legítimos intereses y derechos.

Pero el tema urgente que nos trae aquí y que, como digo, tratamos de expresar en el párrafo de convocatoria y que yo creo que la Mesa ha entendido muy bien, como decía antes, es la aclaración de una serie de aspectos a los que no podemos de ninguna manera dar la espalda. En los medios de comunicación durante este mes ha habido denuncias, denuncias manifiestas de esos medios de comunicación, no del Partido Popular, de esos medios de comunicación, denuncias que en ningún caso han sido desmentidas, en ningún caso, de las que al menos me voy a referir, y voy a poner una de Mallorca, una de Ibiza y una de Menorca porque creo que son las más ilustrativas y las que han tenido una enorme difusión, como digo, en los medios de comunicación sin respuesta o con unas respuestas francamente sonrojantes.

El caso de Mallorca es bien conocido. Una vez más tenemos el tema recurrente de Calvià. Se aprueba el Plan general de Calvià apenas unos días antes de la moratoria; en ese plan de general de Calvià se vuelve a suscitar, entre otros, el conocido tema de la Marina de Calvià, tema que ya viene de antiguo, tema conocido por todos y en el que se movieron en su momento oscuros intereses urbanísticos que acabaron en gran medida en los tribunales, unos terrenos que son propiedad -siguen siendo propiedad- de personas extraordinariamente relacionadas con el Partido Socialista Obrero Español, con la UGT, como es público o como se ha hecho público en los medios de comunicación y nadie ha desmentido, insisto, unos terrenos en los que actualmente se pretenden hacer urbanizaciones, varios miles de plazas turísticas, se pretende hacer un casino, se pretende hacer toda una serie de actuaciones, insisto, en esos terrenos que no están sometidos a la moratoria, y la urbanizadora estuvo defendida por un señor que es el presidente actual de la Comisión Insular de Urbanismo de Mallorca.

Por consiguiente...

EL SR. PRESIDENT:

Li queden dos minuts, Sr. González.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Por consiguiente, parece que al menos requeriría que el Gobierno tomara cartas en el asunto y nos dijera algo.

El caso de Ibiza es igualmente conocido. Hay unos terrenos, próximos al mar, en segunda fila; los de primera fila quedan sometidos a la moratoria, los de segunda fila no, unos terrenos

en una situació ahora de privilegio y que lógicamente es esperable que suban enormemente de valor. Esos terrenos pertenecen a unos familiares directos en primer grado, directísimos, de la presidenta del Consell Insular de Ibiza y Formentera y del conseller de Interior. También tienen terrenos ahí familiares del secretario de la comisión de seguimiento del pacto de gobierno y del jefe del Gabinete de Presidencia del Consell Insular. Nadie lo desmiente, silencio sepulcral. ¿Es el ejemplo, éste, que deben dar a los ciudadanos sus principales representantes?

Caso de Menorca. Un goloso solar de uso turístico, en Son Bou, rodeado de otros solares igualmente de uso turístico e igualmente golosos, queda excluido, este solar queda excluido -los del contorno no- de la moratoria. Sus propietarios son la esposa, los familiares de la esposa del vicepresidente socialista de esta cámara. En este caso sí que hay reacciones por parte de la presidenta del Consell Insular y de la consellera insular de Medio Ambiente; se nos dice que es lógico que la norma no afecte a todas las parcelas, se nos dice también que la parcela en cuestión no provoca impacto ambiental. Por cierto, Sr. Conseller, y antes de que se me olvide, una de las razones por las que yo le pediría explicaciones es por qué el alcalde de Alaior ha dicho que esta parcela, que parece que no tiene demasiado interés ambiental, la va a comprar el Govern. Espero que usted desmienta eso porque no parece que eso sea muy lógico. La parcela se excluye de la moratoria porque no tiene impacto ambiental y ahora nos dice el alcalde socialista de Alaior que la va a comprar el Govern. ¿En concepto de qué y para qué?

EL SR. PRESIDENT:

Ara està en temps excedit, Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Sí, Sr. Presidente. Gracias. Un minuto y acabo.

En definitiva, también el interesado en este caso nos dice, yo creo que con mala pata, que es desconocedor de los negocios de su mujer. Mal asunto que quien hace bien poco repartía en este parlamento y en la Cámara en otra comparecencia estopa a todo el mundo y atribuía a ministerios de Justicia y de no sé qué a otros, y que decía que tenía que nombrar a esos diputados del PP ministros y no sé cuántas cosas, supongo que ahora él se nombrará ministro de desarrollo económico familiar.

En definitiva, Sr. Conseller, además de los aspectos técnicos, que efectivamente han hecho ustedes unos informes por los que les felicito, en que reconocen las enormes deficiencias que tienen estas moratorias, yo creo que deben ir un poco más lejos, que es responsabilidad del Gobierno aclarar todos los extremos y pedir también en sus informes técnicos, jurídicos y políticos a los consells insulares, pedir que se rectifiquen todas estas cosas para que la ciudadanía efectivamente pueda estar tranquila y piense que si a sus solares les ha tocado padecer los efectos de una suspensión temporal de sus posibilidades urbanísticas, no es a los

familiares de aquellos políticos de primer nivel que hoy nos gobiernan que, en cambio, resultan excluidos de esas mismas suspensiones.

Nada más, muchas gracias Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea en nom del Grup Popular.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

Sr. Presidente...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fernández.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

...vicepresidente socialista de la Cámara.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula per tres minuts.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Quiero dejar claro aquí y negar en esta sesión de la Diputación Permanente que haya habido cualquier atisbo de información privilegiada, de trato de favor o de amiguismo que, entre otras muchas difamaciones, he tenido que aguantar durante estos días, sobre todo por parte de algunos portavoces del Partido Popular. Yo no estoy, o soy miembro del Gobierno, no soy miembro del Consell Insular de Menorca, no soy miembro del Ayuntamiento de Alaior, no he tenido ni por activa ni por pasiva nada que ver en las deliberaciones de la moratoria de Menorca.

Existe por desgracia un refrán que dice -que en la práctica tiene mucha aplicación- "difama que algo queda". En lo que a mi respecta no puede quedar nada; es una técnica que emplea habitualmente el Partido Popular que yo rechazo y que, además, sigue otro refrán habitualmente el Partido Popular, que yo se lo aplicaría a ellos: "Cree el ladrón que todos son de su condición". Pues bien, ni yo ni mi grupo participamos de tal condición. Rechazo absolutamente cualquiera de las imputaciones que ha habido en esta sesión como en los medios de comunicación por parte del Partido Popular y de otros medios.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fernández Terrés. Sr. Portaveu del Grup Popular.

(Intervenció innoible)

No se li ha dit lladre. S'ha dit una dita popular.

(Intervenció innoïble)

No ha esmentat, entenc, el portaveu del Partit Popular. Creu el Grup Popular..., i ha manifestat un refrany popular.

(Intervenció innoïble)

Li don un minut, Sr. González Ortea.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Mire, Sr. Fernández Terrés, usted debía estar, como usted mismo dice, o decía hace muy poco tiempo, que en realidad lo único que puedo sugerir, lo único que puedo decir es que si yo estuviera en su caso - hablaba usted de otros, claro- hace días que me hubiera metido debajo de la cama y sólo hubiera salido para pedir perdón, pagar el estropicio y dimitir. Sr. Fernández Terrés, si usted no conoce los negocios de su mujer métase debajo de la cama, pida perdón por el estropicio y dimita.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fernández Terrés, l'incident està acabat, no hi ha hagut al·lusions.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

Perdón, Sr. Presidente, la alusiones no se contestan. Si se contestan me tiene que dar derecho a réplica.

EL SR. PRESIDENT:

Podem no acabar mai, d'aquesta manera.

Don un minut i tancam el torn definitivament.

EL SR. FERNÁNDEZ I TERRÉS:

Previamente, yo antes no me refería a nadie personalmente, lo quiero recalcar ahora, y mucho menos al portavoz del Partido Popular. Me refería en general a los portavoces y me refería a la manera de actuar, constantemente, del Partido Popular, y lo repito, la manera general, no personalmente. Rechazo todas las últimas imputaciones que hace el Sr. González Ortea, no pienso dimitir y pienso seguir pegándoles mucha estopa porque tienen tantos años como para darles estopa que podíamos estar hasta que cumpliéramos casi todos cien años, ustedes. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fernández Terrés.

El Sr. Conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transport té la paraula per tancar aquest debat.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, aquí s'han plantejat diversos temes, però un dels que a mi em preocuparia és el de déficit democràtic, que jo he de negar, precisament perquè encara -i es demostra amb l'actitud de la conselleria-, que encara que hi hagi un suport i simpatia política, evidentment, pels tres governs dels consells insulars, no lleva que des d'un punt de vista objectiu haguem fet la feina que consideràvem que havíem de fer, que és la d'anàlisi, crítica i, si és possible, fer corregir aquestes normes, i entenem que és procés que s'ha de fer, i estam en un període d'al·legacions. Crec que en els consells insulars els seus diputats tenen allà totes les possibilitats per tenir informació i estic segur que en el debat d'aprovació definitiva d'aquestes normes quedaran aclarits tots els temes. Per tant, crec que és un tema que no hem de discutir. Jo crec que s'han fet els processos que toquen, que estan previstos a la llei i crec que hi ha prou garanties.

Aquí em planteja un tema de premsa. Jo, com a conseller, evidentment llegesc cada matí la premsa perquè a més ho consider fonamental dins el joc polític, la informació, i per tant té tot el meu respecte, i jo entenc que els periodistes i cada diari tenen el dret de tractar la informació dins els límits que hi ha, que marquen el Codi Civil i el Codi Penal, és a dir, tenen la llibertat del món i després, si hi ha informacions tendencioses o no tendencioses, a la llarga les coses se saben, es descobreixen i l'honorabilitat sempre queda salvada. Jo crec que el temps cura moltes insinuacions (...), i una cosa és que jo per la meua part, des que estic a la conselleria, procuram no fer cas mai de remors quant a relacions empresarials, a relacions que em puguin dir, perquè entenc que a un lloc com les Balears, a Menorca i a Eivissa més, qui no és cosí és cunyat, és a dir, que si hem de fer les normes mirant la guia de telèfons, aquesta parcel·la es fa o no es fa. Probablement podríem fer un llistat de parcel·les de membres del Partit Popular a qui no afectàs la moratòria, i tant en un cas com en el contrari és lògic, és lògic, i també estadísticament hi ha possibilitat que un membre o un familiar del Partit Socialista, del partit del PSM, puguin tenir uns terrenys.

O sigui, el que no podem fer nosaltres són les normes, les contractacions d'empresa i tal, intentant evitar tots els membres i familiars, i cosins, i germans del pacte de progrés. Jo crec que..., confio amb la humanitat i estic convençut -i ara ja parl com a persona- em consta pel cas de Menorca, que el conec més, que el batle d'Alaior és un batle que es va trobar amb un ajuntament amb unes grans dificultats urbanístiques, tots sabem les històries de com es va qualificar l'Argentina, que era una parcel·lació, era un lloc on s'havia establert la diferència entre llicència i permís (n'hi havia uns que tenien permís i altres tenien llicència) i el batle ha tengut unes grans dificultats per (...). Tots sabem que el tema de l'urbanisme obliga a reconduir-lo, a unes (...) i tal, per l'honorabilitat del batle d'Alaior i precisament dels membres del Consell de Menorca estan fora de dubte.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Amb la seva intervenció acaba aquest debat i s'aixeca, en conseqüència, la sessió.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma